536

ישע שלנו

אלול תשע"ז

50 שנים לשחרור ירושלים יש"ע והגולן • במה תורנית אידאולוגית ומעשית לחיזוק אחיזתנו בארץ

בס"ד

ביקור נשיאותי

נשיא המדינה ראובן (רובי) ריבלין ביקר בשבוע שעבר יחד עם שר הכלכלה אלי כהן באזור התעשייה אריאל, שם סיירו במפעל 'אחוה' ונפגשו עם ראשי מועצות ותעשיינים מהאזור [עמ' אחורי]

4 מדור המייסדים — אריאל סוקולוף

6 ברשת — תלמידה שכמוני? חלום. חלום בלהות

8 מה קורה — אלקנה חוגגת ארבעים!

דבר יו"ר

לפני כחודש הודיע אבי רואה על סיום תפקידו כיו"ר מועצת יש"ע, אבי ימשיך לכהן כראש המועצה האזורית מטה בנימין וכחבר בהנהלת מועצת יש"ע. אנו מפרסים כאן מכתב לתושבי וידידי ההתיישבות בכל מקום שהם. השבוע בישעמדה - על האתגרים שהיו ושעוד נכונו למועצת יש"ע ופנייה מיוחדת וחמה לתושבי יהודה, שומרון ובקעת הירדן.

המשך בעמוד הבא

זמני השבת

	כניסה	יציאה		כניסה	יציאה
ירושלים	18:13	19:29	חברון	18:29	19:26
תל אביב	18:33	19:31	שכם	18:31	19:29
חיפה	18:25	19:31	באר שבע	18:25	19:30

על הפרשה - כי תבוא

הרב אביחי קצין
ראש בית המדרש "ראשית" ברעננה

שנאה חדשה-ישנה

פרשת השבוע פותחת בתיאור מצוות הביכורים. כשרואה אדם את פירותיו שביכרו הוא עוטף אותם בגמי, מניח בטנא ומביאם לבית המקדש. לזאת הוא מוסיף וקורא את מקרא הביכורים, תיאור היסטורי המופיע בפרשתנו שנפתח במילים: "אֲרַמִּי אֹבֵד אָבִי...".

תיאור זה התפרש על ידי חז"ל כמתייחס ללבן הארמי, והקביעה שהוא "אֹבֵד אָבִי" היא תיאור לרצונו של לבן לעקור את הכל. ולמרות שלא עלה הדבר בידו, מייחסים לו את מחשבתו, כאילו הוציא את זממו אל הפועל.

כידוע, אנו משתמשים בפסוק זה בכל שנה בליל הסדר ואומרים: "צא ולמד מה ביקש לבן הארמי לעשות. שפרעה לא גזר אלא על הזכרים ולבן ביקש לעקור את הכל". אך מיקומו של תיאור זה דווקא בליל הסדר נראה מוזר, הלא בלילה זה אנו עוסקים ביציאת מצרים. ואם כן, מה לנו ולתיאור פועלו של לבן שקדם ליציאת מצרים?

התשובה הפשוטה היא שישנו רצון להרחיב את היריעה ולהתייחס לכל אלו שבאו להרע לישראל ולזרעו, אך אם

המשך בעמוד 3

מדריך למטייל במעיינות
יהודה שומרון ובקעת הירדן
מחיר מבצע לרגל
ההשקה 20 ש"ח בלבד
לרכישה:
www.yeshaclick.co.il
052-5665052

מכתב מיו"ר מועצת יש"ע אבי רואה

לפני כארבע וחצי שנים קבלתי על עצמי את תפקיד יו"ר מועצת יש"ע במקביל לראשות המועצה האזורית מטה בנימין. עד לכניסתי לתפקיד היו"ר שימשתי כחבר הנהלת המועצה, כך שהכרתי את פעילות המועצה ומטרותיה, אך תפקיד היו"ר מחייב סדר יום אחר.

המטרה העיקרית שהצבתי לעצמי הייתה חיבור ראשי הרשויות ביהודה, שומרון ובקעת הירדן לשולחן המועצה ולהביא לשיתופם המלא בגיבוש המדיניות וקבלת ההחלטות. משימה זו לא הייתה קלה וגם כיום ישנם ראשי רשויות אשר אינם מוצאים את מקומם סביב שולחן המועצה, וחבל, אולם לשמחתי רוב ראשי הרשויות משתתפים באופן תדיר בישיבות המועצה, בהחלטותיה ובפעילות שהמועצה יוזמת.

לאחרונה בקשתי מחברי לסיים את תפקידי כיו"ר ולמנות מוביל חדש.

אני מאמין כי הנהלת המועצה תדע לבחור יו"ר חדש שימשיך בדרך של שיתוף החברים והקשבה לעמדות השונות ולהביא זאת לביטוי בתחום סדרי העדיפויות של עבודת המועצה ובהסברה כלפי פנים וחוץ.

בתקופה בה עמדתי בראש מועצת יש"ע צעדה המועצה קדימה: הוקם מחדש דסק חו"ל המתעסק בנושאים בין-לאומיים ושבמסגרתו נעשתה עבודה חשובה מאוד בארה"ב וברוסיה, נערכו סיורים למאות עיתונאים ונציגים זרים מהעולם, הוקמה ועדת הביטחון של המועצה, הוקם צוות לטיפול בחרם ועוד. מלבד זאת, סייעה המועצה למגוון רשויות בנושאים רבים, דוגמת קמפיין החלת הריבונות במעלה אדומים, המאבק על בתי נתיב האבות והמחאה למען בניית 300 הבתים בבית אל.

התשתיות הן מהדברים החשובים שבפיתוח ההתיישבות. בשנתיים האחרונות פעלו מול משרדי הממשלה על מנת לשדרג את התשתיות, ובעיקר להתחיל בהכנת תכניות אב עתידיות לתשתיות תחבורה, מים, חשמל, גז, סלולר וביוב. חשוב לציין כי התכנון נעשה לטווח רחוק, דבר שלא נעשה עד היום. אנו רואים כי ישנה הבנה במשרדי הממשלה לצורך האמיתי הזה. כעת, לאחר שהתכנון כבר התחיל, עלינו לפעול לקדם את ההכנות המעשיות והתקציביות לקראת ביצוע.

בתקופה זו, ההתיישבות ביהודה, שומרון ובקעת הירדן נמצאת במקום אחר מבחינת תפיסת הציבור הישראלי את ההתיישבות. בשנת החמישים, ההתיישבות הרבה יותר חזקה ואיתנה גם מבחינת גודל ופיתוח, אך גם בתודעה הציבורית שהולכת וגוברת בהיותנו חלק ממדינת ישראל. לא נשלה את עצמנו, עדיין ישנן התנגדויות כאלה ואחרות, אך הן הופכות למיעוט בציבור בבחינת שירת הברבור של אלה שחושבים שתקום מדינה ערבית נוספת בגבולות '67.

למרות שלעתים זה על חשבון נוחות התושבים, על כל רשות ורשות, ועל כל יישוב ויישוב, לדחוף להרחבה, לתכנון ולבנייה נוספת בתחומם. כיום יש יותר ויותר הבנה לנושא הבנייה הרוויה ואפשר לראות זאת במספר יישובים, שם התחילה כבר בנייה מסוג זה. המטרה היא שיהיו כמה שיותר יהודים ביהודה ושומרון, ועל זה רוב התושבים מוכנים לשלם את הפגיעה באיכות החיים.

השנה, שנת היובל, אנו עומדים על קרוב לחצי מיליון תושבים ועלינו לנו לשאוף להגיע למיליון כמה שיותר מהר. חזון המיליון צריך להתמקד במעשים ולא רק בדיבורים. זה יעזור לכולנו, ובעיקר להנהגת מועצת יש"ע ולראשי הרשויות, למקד את המטרות והעשייה. עלינו לשאוף שזה ייעשה כמה שיותר מהר על מנת שהניסיונות לערער את נוכחותנו ביהודה ושומרון תצטמצם לאפס. אנחנו בדרך לשם.

למועצת יש"ע נכונו עוד אתגרים בשנים הקרובות. עלינו להביא את ממשלת ישראל להבנה שצריך להתחיל בהחלת ריבונות על חבלי יהודה, שומרון ובקעת הירדן, גם אם מהלך זה יעשה בהדרגה כאשר קודם תוחל הריבונות על חלק או על שטחי C. במציאות בה אנו חיים אין מנוס מהדבר הזה ואנו חשים יותר ויותר הבנה לדבר הזה.

זאת ההזדמנות להודות לחברי ראשי הרשויות ואנשי הציבור חברי ההנהלה שתמכו, חיזקו ונתנו רוח גבית גם ברגעים הקשים וגם בדיונים שלעיתים דרשו הכרעה. וכן, על ההשקעה הרבה למען מעמדה של מועצת יש"ע אצל קובעי המדיניות והציבור הרחב.

תודה שלוחה גם לעובדי המועצה המסורים שעושים עבודתם נאמנה למען ההתיישבות ביו"ש על כל גווניה ורבדיה.

לסיום, ברצוני לחזק גם את התושבים. בשנים האחרונות אנחנו מתמודדים עם אירועים לא פשוטים ונכונו לנו התמודדויות גם בעתיד, אך אני סמוך ובטוח כי החוסן שלכם, הנובע מבסיס של אמונה בצדקת הדרך, הוא חזק ויציב, וכל אחד מכם תורם את חלקו כשגריר טוב של ההתיישבות בכל מקום אליו הוא מגיע.

בשם ה' נעשה ובעזרת ה' גם נצליח.

אבי רואה

כן מדוע "זנחנו" את עשו, שרצונו להרוג את יעקב מופיע במפורש בכתובים, שלא כמו מחשבתו של לבן שאינה כתובה במפורש, אלא נדרשת מן הכתובים? (יש מן הפשטנים, כמו האבן עזרא, שפירשו את התואר "ארמי" כמתייחס ליעקב ולא ללבן). בנוסף לכך, קשה לנו להבין את היחס הסלחני לפרעה, המושווה ללבן שהוא "לא גזר אלא על הזכרים". שהרי אנו אומרים בכל יום בשירת הים: "אָמַר אוֹיֵב אֶרְדֹּף אַשִּׂיג אֲחַלֵּק שָׁלָל תִּמְלָאֵמוֹ נַפְשִׁי אָרִיק חַרְבִּי תּוֹרִישֵׁמוֹ יָדִי". וכי שם רצה האויב לרדוף ולהשמיד רק את הזכרים?

המהר"ל מפראג השיב על השאלות הללו, כשהוא מחדד את אחת התופעות המפורסמות והכואבות בתולדות ההיסטוריה היהודית.

מריבות וסכסוכים, הן תופעות מוכרות, המלוות את ההיסטריה האנושית מימיה הראשונים. סכסוכים ברמה האישית, כמו גם ברמה הלאומית. הרקע לסכסוכים אלו שונה ומגוון. החל מסכסוכים ממוניים וכלה בכבוד, טריטוריה, או גורמים אחרים. סכסוכים כאלה הולידו סבל גדול ואף שפיכות דמים גדולה במהלך ההיסטוריה.

אך זה אינו הנושא שבו אנו עוסקים בהגדה של פסח. שם אנו עוסקים בתופעה שונה: "כי לישראל", אומר המהר"ל, "יש להם שונאים בלי סיבה". בשפה של ימינו, אולי היינו קוראים לזה אנטישמיות - שנאת יהודים מכיוון שהם יהודים.

לכן איננו מזכירים את עשו, שרצה להרוג את יעקב על רקע הברכות והבכורה. גם לא לוקחים בחשבון את כעסו של פרעה, לאחר שספג עשר מכות ועם העבדים ברח לחופשי. אנו עוסקים בשנאה ללא סיבה, כמו זו של פרעה לפני יציאתם של ישראל, וכמו רצונו של לבן לעקור את הכל.

האנטישמיות, שאנו מכירים מהדורות האחרונים, אינה דבר חדש. ימיה כימי עולם שהרי ישראל "יש להם שונאים בלא סיבה".

פותחים שנת לימודים בהתיישבות

נשיא המדינה **ראובן (רובי) ריבלין**, פתח את שנת הלימודים תשע"ח בבית הספר הממלכתי תל"ר "נופי הסלע" במעלה אדומים. הנשיא התקבל בשירה ובמצעדי דגלונים על ידי תלמידי כיתות א', ולאחר מכן השתתף בשיעור הראשון של תלמידי כיתה א' וברך אותם. אל הנשיא התלוו ראש העיר **בני כשריאל** ומנהלת בית הספר הגב' **שרית אנג'ל** אור יחד עם מפקד המחוז ניצב **משה ברקת**.

יו"ר הכנסת יולי (יואל) אדלשטיין פתח את שנת הלימודים בבית ספר "נחשון בנות" במועצה המקומית קדומים. אדלשטיין שהתקבל על ידי ראש המועצה חננאל דורני ורב הישוב הרב צבי פרבשטיין, שוחח עם התלמידות והדגיש בדבריו את החשיבות בלימוד ההיסטוריה של ההתיישבות היהודית ואין חלום של חלוצים הופך למציאות.

שר החקלאות חה"כ אורי אריאל פתח את שנת הלימודים יחד עם יו"ר מועצת יש"ע אבי רואה בישיבת חיצים באיתמר ובאולפנות בכוכב יעקב ועפרה. אולם ההתרגשות המיוחדת היתה דווקא באולפנת "נווה שיר" ביישוב טלמון שספג לאחרונה פיגוע קשה בו נרצחו בני משפחת סלומון הי"ד.

שר הבינוי והשיכון יואב גלנט פתח את שנת הלימודים בגוש עציון ובאפרת, בהשתתפות ראשי המועצות שלמה נאמן ועודד רביבי. השר גלנט אמר: "זהו אזור בעל חשיבות היסטורית, אסטרטגית ומוראלית. נמשיך לחזק את ההתיישבות היהודית בכל חלקי הארץ".

מקדומים המשיך יו"ר הכנסת יולי (יואל) אדלשטיין אל העיר אריאל, שם סייר בתיכון אורט יובלי אריאל יחד עם ראש העיר אלי שביו. אדלשטיין בירך את תלמידי בית הספר על הישגיהם המעולים והתרשם מהמגמות המיוחדות אותם הם בוחרים ללמוד. "מוצעים כאן בפניכם כל הכלים להצלחה", אמר אלדשטיין בסיום המפגש, "אם תרצו - תוכלו להגיע הכי רחוק שאפשר. עלו והצליחו!".

השר להגנת הסביבה, ירושלים ומורשת חה"כ זאב אלקין פתח את שנת הלימודים בבית הספר אח"י, המשלב דתיים וחילונים יחד, בתקוע. השר אלקין הצטרף לתלמידי כיתה ב', שם החל בנו את לימודיו, לא לפני שליווה את בנו הקטן לגן.

סיפורו של **אריאל סוקולוף**
אבנת

לרגל שנת החמשים לשחרור ירושלים, יהודה, שומרון, הגולן וסיני, אנו שמחים להביא את סיפורם של יקירינו מייסדי ההתיישבות.
פניות למדור ניתן לשלוח למייל: **yesha.shelano@gmail.com**

אבנת צופה לים המלח

// מראיינת: **עדי מלט**

המעבר מההרים אל הבקעה מביא איתו שינויים באקלים, בחושים השונים וגם באנשים שאנו עומדים לפגוש. היישוב אבנת במרכז המועצה האזורית מגילות ים המלח מספר לנו סיפור של התיישבות חינוכית קהילתית מיוחדת במינה אשר משלבת חיי רוח, חינוך וחומר בגוון יחיד ומיוחד. את סיפורו של המקום מספר לנו אריאל סוקולוף, ממקימי עמותת "תימורות" וההתיישבות במקום.

באבנת הוקמה בעבר היאחזות נח"ל קטנה עם קשיים גדולים, כשההיאחזות התפרקה לאחר כעשר שנים מה שנשאר זה מספר מבנים ותו לא. בשנת 2000 כאשר היה ניסיון לפתוח במקום מכללה לרפואה אלטרנטיבית אך גם רעיון זה לא עלה וכשל לאחר כמה חודשים.

צעד ראשון

גדלתי בירושלים, וכמו כל נער בריא ומחונך מהציונות הדתית צעדתי במסלול המתבקש של ישיבה תיכונית, ישיבה גבוהה, שירות צבאי ועוד שנים רבות של לימודים בישיבה גבוהה לאחר מכן. לאחר חתונתי עברנו לגור במעלה אדומים ושם התחברתי לכולל של הישיבה. בעודי יושב ולומד אני שומע על תוכנית לשילוב נערים במצוקה בלימוד עם אברכים בכולל. בהתחלה הגיעו כעשרה נערים צעירים שישבו, עישנו ועשו רעש מחוץ לבית המדרש, מספר אברכים ניסו לשבת וללמוד איתם, אך מהר מאוד מצאתי עצמי שוהה עם חבורה זו במשך ימים שלמים לבדי. התמקמנו ליד פינת החי של מעלה אדומים והתחלתי לגייס מורים נוספים שיעבדו איתי ועם הנערים. בשלב הזה לא הבנתי שום דבר בחינוך, בנוער ובקשיי למידה אבל קפצתי למים וזה היה הצעד הראשון.

"יפתח לך ה' מאוצרו הטוב"

באותו השבוע קראנו את פרשת "כי תצא" והחלטנו לקרוא לפעילות החדשה שלנו "יפתח" - פתיחת הזדמנויות, התחלה חדשה שמתחברת לפסוק מהפרשה. לא ידעתי מה מצפה לי וכמו תינוק שאך זה נולד קראנו לו בשם ולא האמנו עד כמה השם יתאים לפעילות ויגשים את ייעודו. לקראת סוף השנה ביקשתי ממספר חברים שגם היו מורים לבוא להגיש את הנערים לבחינות בגרות. ההצלחה הייתה מסחררת והבנו שזה חלק מהמטרה, לפתוח בפני הנערים את האופציה לסיים את חוק לימודיהם עם תעודת בגרות מלאה. בשלב זה התחלנו לחפש מקום מסודר יותר בו נוכל לחיות, ללמוד וללמד את הצעירים שרק הגיעו ונוספו עם הזמן.

מסתובבים בארץ

לקראת סוף השנה הבנו שמחבורה דלה של נערים אנו מתרחבים לכדי כיתה רצינית. השמועה אודות מקום לנערים דתיים שנפלטו ממסגרות עשתה כנפיים ואט אט התקבצו ובאו נערים מכל רחבי יהודה, שומרון ואזור ירושלים. התופעה של בני טובים, בני רבנים ומשפחות טובות שנושרים ממסגרות ומסתובבים ברחובות לא הייתה מוכרת אז ואף אחד לא התמודד איתה עד לשלב זה. יחד עם הצעירים שנוספו הבינו בכולל במעלה אדומים שאנו מעמסה כלכלית שהם אינם יכולים לממן והודיעו שעלינו לחפש מקום חדש. יחד עם משה מושקוביץ (מושקו), שקיבל על עצמו להיות ראש העמותה למען הנערים, נסענו לכל רחבי הארץ. הגענו לכל כפרי הנוער, פנימיות, בתי ילד ומוסדות שונים שעסקו בנערים נפלטים. במהלך הטיולים הגענו לנגב, המרחבים והשקט שבו אותנו וקיבלנו בסיס נטוש ליד שיזפון שנקרא "שיטים" אמרו לנו ששם נוכל להתיישב בו עם עשרים הנערים שהיו אז בבית הספר.

נוער תמורות

בשיטים ישנם עצי דקל רבים וענפיהם, שנקראים תימורות, שימשו מקור להשראה עבורנו בקריאת שמה של העמותה "תימורות". תמורה זהו גם שינוי "מעומק טוב תמורת עומק רע", נערים עמוקים עם הרבה כוח קיבלנו לידינו ומשם נשאר לנו להתעצם יחד איתם. במהלך ההתארגנות קיבלתי טלפון מאדם יקר בשם בן אליהו, בנו של הרב אליהו זצ"ל, שבתור עובד בחטיבה להתיישבות הציע לנו מקום שלדבריו מתאים בדיוק בשבילנו. קבענו להיפגש בירושלים, וכשהגעתי לפגישה ראיתי בחור צעיר ונמרץ, צבעוני ויצירתי שאמר לי לעלות לרכב ויחד נסענו אל עבר הירידות לים המלח.

מבט לאבנת

יורדים מהרי ירושלים וים המלח בהדרו נפרס תחתינו, נוף קדום ומרחבים נגלה לעיניי. השקט של המדבר עם הקרבה לירושלים, בין ההר ובין הים, הוא מה ששבה את ליבנו והחלטנו בעמותה שנקבע את מקומנו באבנת, בין היישוב קלי"ה ומצפה שלם. בן אליהו מהחטיבה להתיישבות וזמביש מזכ"ל 'אמנה', התרגשו וחשו שותפות בהקמת יישוב במקום זה. במשך עשרים שנה הם ניסו להקים שם התיישבות ולא עלה בידיהם. ההרגשה הייתה שזכינו בפיס. מליון דולר.

התחלה מלהיבה

אומנם היו מרחבים פתוחים כמים, אך מים לא היו בנמצא. מצאנו גם שהמקום בעייתי לחיבור לחשמל מסודר ומכיוון שהוא נמצא במיקום גבוה מים זורמים היו מצרך נדיר. שנת הלימודים התחילה ועשרים תלמידים הגיעו לגור ולחיות במבנים שנותרו מהיאחזות הנח"ל ומהמכללה הכושלת. יחד עם התלמידים הגיעו מספר מורים ואנשי צוות מסורים כמו איל נצר, יריב ודפנה פלר וחברים נוספים שהיו "משוגעים לדבר". היינו חבורת צעירים נלהבים אבל כמו שאומרים "עם התלהבות לא הולכים למכולת",

הגעת הקראוונים הראשונים לאבנת

במהרה נקלענו לקשיים כלכליים ופתחתי את כל חסכונותיי הפרטיים לטובת המקום. חוץ מהמורכבות הכלכלית, היה רובד נוסף של לחץ מהתושבים ביישובים הסמוכים שלא התלהבו מחבורת הדתיים המוזרים שיחסמו להם את הכביש בשבת. מיכל הסולר לחשמל היה ממוקם ליד המוצב על הכביש והיינו צריכים לקיים מבצעים ליליים על מנת להשיג דלק לגנרטור. אחרי שמילאנו מכלית קטנה היינו עולים חזרה וכך הצלחנו להפעיל את המזגן בכיתות. כשהיה נגמר הסולר היינו מטים את המיכל שתצא טיפת הדלק האחרונה. ראש מועצת מגילות היה מוצי דהמן ולמרות כל הקשיים והשונות שהבאנו אתנו החליט להאמין בנו ונתן לנו הזדמנות להוכיח שאפשר למרות הכל לחצות את קווי הפחד ולהשתלב בפסיפס האנושי של המועצה.

בסיכון גבוה

השנה הראשונה התקדמה אך עם הרבה קשיים. לאט לאט התחלנו אנחנו להכיר את המורכבות הזו שנקראת נוער בסיכון. למדנו את השפה, את הילדים ואת המקומות המיוחדים בנפש שמתגלים בעוצמות גבוהות בכל מפגש עם נוער כזה - נוער שעד עכשיו נפלט מכל מסגרת, שהסתובב ברחובות וחלק שאף הגיעו אלינו לאחר הסכמים עם בתי משפט. ביקשנו תמיכה ממשרד הרווחה אך נתקלנו בהגדרות מוסדיות שאומרות מיהו נער בסיכון. הנער צריך להיות ממשפחה הרוסה, מצב סוציואקונומי נמוך, מתגורר בפריפריה. ופתאום מתגלה מציאות בה ישנם ילדי טובים ממשפחות מוכרות בלב הארץ שנחשבים גם הם נוער בסיכון. באותה תקופה שר הרווחה היה זבולון אורלב, השר שמע על פעילות "יפתח" ובא לראות את התופעה מקרוב. כשהגיע הוא נפעם והבטיח לתמוך בנו בחמש שנים הבאות. אנו נתלינו על הבטחה זו ובאמת קיבלנו עזרה ותמיכה להמשיך במשימה.

להפוך שולחנות

לאחר תחילת השנה השנייה הגיעו אלינו מספר נערות שלא מצאו את מקומם ופתחנו מסגרת נשית מקבילה. בהתחלה הן היו ישנות עם המדריכה בעין גדי, בהמשך בוורד יריחו והגיעו כל בוקר לכיתת הבנות באבנת. כאשר נוספו תלמידים וצוות ההוראה התרחב נקלענו למשבר כלכלי נוסף והחלטנו שאם לא ימצא פתרון קבוע כולנו עוזבים והמקום נסגר. היה זה יום רביעי, חילקנו לנערים מכתב פרידה ונסענו. נסעתי לכיוון משפחתי שחיכתה במעלה אדומים אך גמלה בליבי החלטה שלא ייתכן וזהו הסוף. נסעתי ללשכתו של זבולון אורלב, נכנסתי לחדרו, דפקתי על השולחן ואמרתי לו: "אם לא מגיע אישור לאבנת, המקום נסגר" ויצאתי. באותו החודש קיבלנו את האישור והתקציב הראשון החל להגיע בצורה מסודרת. באותה עת נזכרנו כי הבטחנו לחטיבה להתיישבות שבשנה השלישית נביא משפחות ליישוב. והתחלנו לגייס משפחות לגרעין יישובי קהילתי יחד עם בית הספר. לאורך כל התקופה ליווה אותנו בן אליהו וקיבל את התואר אבא שלנו, "אבא של יפתח".

עם אור הבוקר

התחלנו לגבש באבנת גרעין קהילתי. ראשונים היו המורים וצוות בית הספר, עד שלאחר תהליכים רבים התגבשה קבוצה של עשר משפחות. נפגשנו יחד לשבתות בהן גיבשנו את חזון היישוב, להקים קהילה רוחנית שמקדמת התפתחות אישית, קשר עם הנערים מבית הספר, עבודה פנימית ואישית שדורשת מכל התושבים הכלה והקשבה לטבע ולאדם שסובב אותנו. מכל המילים הגבוהות הצלחנו למצוא את מה שמאחד אותנו כקהילה ייחודית, בית הספר "יפתח" עומד במרכז היישוב, גם פיזית וגם רעיונית. רוב התושבים שותפים בחינוך ועיצוב המקום. חלמנו חלומות, אך הביצוע היה מורכב קצת יותר. הייתה זו שנת 2004 ולא היו אישורים להובלת קרוואנים, במבצע מורכב הגיעו הקרוואנים לפנות בוקר. זמביש ואני חיכינו כדי להכווין את המשאיות היכן לפרוק את המבנים, לפתע שמנו לב כי המידות שהוכנו על הקרקע אינן תואמות את מידות המבנה, מיד התחלנו שנינו לחפור עם מעדרים כדי להכשיר מטרים נוספים לקרקע בטוחה, האור עלה, האבק מתפזר ופעם הראשונה הוקם יישוב דתי ליד ים המלח.

מיליון כוכבים בשמיים

שש משפחות הגיעו לגור באבנת, ילדים החלו לשחק ולהתרוצץ בין הנערים והרגשת המשפחה הגדולה הייתה ממכרת. נערים אלו, שרבים מהם לא היו בקשר עם משפחותיהם, זכו סוף סוף במשפחה מחבקת. בלילות עם ירח מלא היינו יושבים אל מול ים המוות והרגשת החיות דבקה בנו, לעיתים קרובות נגמר הדלק בגנרטור וישנו במלון אלפי כוכבים. השקט של המדבר והמרחבים נתנו לנו כל הזמן לשאול שאלות, לברר את הדרך הטובה ביותר לצעוד בה. כמו הנערים שחיים אתנו, לא מפחדים מטעויות ויודעים שמכאן ניתן רק להתעצם.

מוציאים מים ראשנים מצינור של "מקורות" לאחר תקופה ארוכה של מים מהמיכלים

בית ספר לחיים

בתור נער בסניף בני עקיבא טיילנו רבות במדבר יהודה וכשחבריי לשבט דיברו וחלמו על יישובים ביהודה ושומרון חלמנו, אשתי ואני, כשעוד היינו נערים צעירים, על בית אל מול ים המלח. המרחב הזה שזועק ליישובים והתפתחות. לא האמנו שהחלום יתגשם, בשנים האחרונות קלטנו משפחות רבות והעמותה הקימה שלוש מסגרות חינוכיות נוספות לנערות ונערים בסיכון. ממורים רגילים הפכנו להיות אנשי חינוך, פסיכולוגים, יועצים ולעיתים גם אבא ואמא עם אוזן קשבת. הפעילות החינוכית עוטפת את היישוב בכל התהוותו. זהו בית הספר הקים יישוב ולא יישוב שהקים בית ספר.

ילדי היישוב בחגיגות 5 שנים ליישוב

אסתי רוטשטיין מתוך הבלוג מתנחלות ברשת mitnachlot.co.il

תלמידה שכמוני? חלום. חלום בלהות

אתם מריחים את זה באוויר? את ריח שנת הלימודים החדשה? את הריח הזה של התחלה חדשה ומבטיחה? למרות שביננו, ההמשך ידוע מראש. ובואו נגיד את זה בעדינות, מבטיח הוא לא.

אני זוכרת את היום הראשון שלי בכיתה א'. התעוררתי קצת מבוהלת, קצת מתרגשת. לבשתי את הבגדים היפים שהכנתי ערב קודם, כרגיל הסתבכתי עם קשירת שרוכי הנעליים והלכתי לחפש את אחד ההורים שיעזרו לי. מצאתי בסלון את אבא שלי שהסביר לי שהשעה היא 12 בלילה וכדאי לחזור לישון עד שיפתחו את בית הספר בבוקר.

בנקודת זמן הזו התחיל המשבר שלי מול מערכת החינוך. אז מה אם אמצע הלילה, מה קשור בית הספר סגור?!

מודה ומתוודה, השנים הכי יפות שלי היו בכיתות א'-ב', כנראה שבגלל זה אני לא זוכרת מהן כלום.

בכיתה ג' כבר נכנסתי לגיל ההתבגרות והתחלתי למתוח עצבים, לבדוק גבולות, ולהמציא עקרונות. הכל בשביל להוציא את המורים שלי מדעתם. והצלחתי.

אני זו שלא עשתה עבודת שורשים ביסודי כי זה "אישי מידי ופוגע לי בפרטיות".

אני זו שלא מצמצה כשהכריזה מול המורים שלה: "אני מורה? פחחחח, בחיים לאאאאאאאאאא!"

אני זו שאובחנה כמחוננת במתמטיקה ועדיין נכשלה בבגרות 3 יח"ל. שלוש פעמים.

הייתי תלמידת סיוט. לא מהתלמידים המתלהמים, המפגרים קלות, המתבגרים בשקל. הייתי מהממזרים שעושים הכל עם חיוך וכריזמה, עם ערכים ועקרונות. סחפתי אחרי רבים וטובים, אבל מה ומי שלא בא לי בטוב, הייתי נכנסת בו בלי רחמים. ובפרהסיה.

מורים שסימנו אותי כפרויקט, סימנתי אותם כמטרה.

מורים שחיפשו אותי, שיחקתי איתם תופסת.

מורים שעשו לי חיים קשים, עשיתי להם את המוות.

מורים שהגדירו לי קווים אדומים, לימדתי אותם מהי השגת גבול.

מורים שהתעקשו על המילה האחרונה, הוספתי להם נקודה בסוף המשפט.

מורים שניסו להיות חברים שלי בכוח, הפכתי אותם לבדיחה חברתית מהלכת.

אמרתי לכם, סיוט.

בכל תקופת ההתבגרות הקשוחה הזו שהעברתי בה את עצמי ואת הסובבים אותי, זכיתי לקרן אור אחת. קראו לה נחמה. היא הגיעה אלינו בכיתה ו' כמחנכת מ"מ לשלושה חודשים, והיא לא ספרה אותי ממטר. היא לא ניסתה להיות חברה שלי, לא ניסתה להתקרב אלי במלאכותיות, היא הייתה נטולת מתק שפתיים או ניסיונות לקניית ליבי ותשומת ליבי. היא ראתה אותי כמו שאני, בלי להפוך אותי לפרויקט שיקום שכונות או תוכנית פינוי-בנוי. מבחינתה, הייתי עוד תלמידה, אחת מן המניין, ולא זו שסומנה מראש, כפי שהורגלתי. ואני? אני התאהבתי בה. אלו היו שלושה חודשים בהם הייתי במקום בטוח, רגוע ושקט. ממוצע הציונים שלי בכל המקצועות עלה מ 50 (והחמאתי לעצמי) ל85.

הממוצע הזה לא החזיק מעמד אחרי שהיא עזבה, הוא והלב שלי נשברו, ואני חזרתי לסורי.

אין לי טיפת טענה מול אותם מורים. הם עשו כמיטב יכולתם. גם אלו שפגעו בכוונה, להחזיר לי, להקטין אותי, לפגוע בי, אני זו שגרמה להם להיות כאלו. וכמו שחז"ל אומרים: "שברת? שילמת". אז שילמתי.

אגב, בכל יום כיפור אני מתפללת עמוק בליבי שהם סלחו לי.

היום, כשאני עובדת עם הילדים ונוער בסיכון (ואני לא מורה!!!!!!!), אני עובדת עם מה שלמדתי מנחמה. השקט הפנימי היציב הזה, הרוגע, הפשטות, החלק הזה שלא מנסה לרצות, הצניעות של הכרת מקומי ותפקידי.

מתוך מקום של תלמידה מופרעת על סף טרוריסטית, אני יודעת מהי כוחה ההרסני של אכזבה, אני יודעת מהי ההשפעה העצומה של הצלחה. כמה ביטחון עצמי מוחצן יכול להטעות, כמה מלחמת ההתשה הזו מתישה, בעיקר אותך. כמה חשוב ללמד שכישלון לא מגדיר אותנו, שנפילה יכולה להפוך למקפצה. כמה חשוב ללמד שעל התמדה צריך לעבוד, ושמכל רע יוצא גם טוב. כמה חשוב לא לוותר לרגע, לא לעגל פינות, לא לפחד ופשוט לעבוד.

אולי החיים שלנו מורכבים, כואבים ולא תמיד זורמים, אבל דבר אחד בטוח.

בטוח שלאותם ילדים יש את הכוחות להתמודד בדיוק עם אותם החיים.

תפקידנו הוא להאמין בהם ולהזכיר להם.

שתהיה שנה טובה!

מה יקרה

רוח אלקנה בשילה הקדומה / כ"א באלול 12 בספטמבר
רגע לפני ראש השנה פותחים את השנה בערב של רוחניות, מוסיקה ונשמה לגברים בלבד. בשעה 19:30 התוועדות חסידית עם יצחק מאיר והכליזמרים. בשעה 21:00 שיחה מפי הרב אלי סדן. בשעה 21:30 מופע סליחות עם עידן עמדי וישי ריבו בשילוב ניגוני נשמה ושירי תפילה. הכניסה בתשלום. לפרטים: 02-5789111

צופיה לקס במיתרים / י"ט באלול 10 בספטמבר
מתנ"ס הר חברון מזמין את נשות ההתיישבות לערב מרגש עם השחקנית צופיה לקס בהופעתה "לעולם לא מאוחר". בסוף ההופעה יתקיים שיח נשי מרתק. התכנסות בשעה 20:00. מחיר: 30 ₪, כרטיסים באתר המועצה.

מרוץ GUSH NIGHT בגוש עציון / כ"ג באלול 14 בספטמבר
מרוץ הלילה המסורתי של גוש עציון ייפתח בפעם השלישית לזכרם של שלושת הנערים הי"ד, ויכלול שלושה מקצים: מרוץ משפחות, מקצה 2 ק"מ ומקצה 5 ק"מ. המרוץ ייערך בין השעות 18:00 - 20:00. ההרשמה לכל המקצים בחינם, ומותנים בהרשמה מראש באתר www.sportweb.co.il

שלישי | 12 בספטמבר

לרגל שנת ה-50 לשחרור יהודה ושומרון, תנועת ההתיישבות 'אמנה' מציבה את היעד הבא: **מיליון מתיישבים ביו"ש! הצטרפו אלינו!**

מיישבים מיליון ביהודה ושומרון
בתי אמנה

טלמון
קהילה שמיא בית

בתים אחרונים בשלב א' | איכלוס מידי

גינה גדולה | מחסן צמוד | חניה פרטית

יש שחר אמנה

– שלב ב' נפתח בקרוב –
15 דק' ממודיעין
פרויקט המדורגים החדש

נופי טלמון
הקהילה במרכז

www.nofeytalmon.co.il | צורי 052-3833889

מה קורה?

2

1

3

4

5

נשיא של דו קיום מועצת יש"ע אירחה בשבוע שעבר את נשיא המדינה **ראובן (רובי) ריבלין** לביקור באזור התעשייה באריאל, מלווה בשר הכלכלה והתעשייה **אלי כהן**, נשיא התאחדות התעשיינים **שרגא ברוש**, ראש מועצת יש"ע **אבי רואה**, ראש העיר אריאל **אלי שבירו** ומנכ"ל מועצת יש"ע **שילה אדלר**. הנשיא פתח את ביקורו במפעל 'אחוה' בו עובדים יחד מעל 200 ישראלים, פלסטינים, ערבים ישראלים ושומרונים, וסייר בפסי הייצור של החלבה והטחינה במפעל. את הנשיא ליווה מנכ"ל ובעל המפעל **יעקב מלאך**. לאחר מכן, בסיור בפס ייצור החלבה, התנסה הנשיא בערבוב החלבה הטריה, וצפה בפס ייצור הטחינה 1. לאחר מכן, המשיך הנשיא למפעל 'נוימן', שם נפגש עם ראשי רשויות, ראשי מועצת יש"ע, תעשיינים וזמים שהציגו בפניו את שיתופי הפעולה הכלכליים באזור. במפגש השתתפו ראשי הרשויות - אלפי מנשה, אפרת, אריאל, בית אל, בקעת הירדן, גוש עציון, הר חברון, בנימין, מגילות ים המלח, מעלה אפרים, עמנואל, קריית ארבע וקרני שומרון. במפגש אמר הנשיא: "את הדרך לשלום לא סוללים בדיבורים. את הדרך לשלום סוללים בעשייה. עשייה זה מה שנעשה כאן. עשייה זה כאשר עובדים יחד עשרות בני הארץ הזאת. כאן עושים שלום, כי שלום הוא בין אנשים, בעזרתכם ראשי המועצות וראשי התעשיינים. קריאה לחרם הישראלי פוגעת באפשרות להגיע לקרבה הלכה למעשה, בחיי היום יום במקומות בהם ניתן לפעול יחד".

אלקנה חוגגת 40 השבוע נערכו חגיגות 40 שנה להקמת היישוב אלקנה שבשומרון באירוחו של ראש המועצה **אסף מינצר**. אורח הכבוד באירוע היה נשיא המדינה **ראובן (רובי) ריבלין**, שנשא דברים בשבח המקום. הקהל הרב שהשתתף באירוע נהנה מהופעות של **קובי אפללו** ו**חנן בן ארי** ומהנחייתה של תושבת היישוב הקומיקאית **נויה מנדל**. נכחו באירוע: שר החינוך **נפתלי בנט**, סגן שר הביטחון **אלי בן דהן**, יו"ר האופוזיציה חה"כ **יצחק (בוז'י) הרצוג**, חנ"כ **ניסן סלומינסקי**, שהיה ממקימי היישוב וראש המועצה הראשון, שכיהן בתפקיד במשך 21 שנה, וחברי כנסת נוספים, רב היישוב **הרב יהודה שטרן**, ראשי מועצות, מנכ"ל מועצת יש"ע **שילה אדלר** ועוד. בשיאו של האירוע נחשף שיר שנת הארבעים של אלקנה ועשרות זיקוקים האירו את השמים 2.

מגרון דורשים פתרון עשרות מתושבי מגרון הפגינו ביום ראשון מול משרד ראש הממשלה בדרישה למצוא פתרון עבור היישוב 3. בימים אלו מציינים התושבים חמש שנים מאז הריסת היישוב, ותושבי מגרון לא פתחו את שנת הלימודים תשע"ח בזמנה. במקום זאת הגיעו ההורים וילדיהם להפגין, עם ילקוטיהם, מול ישיבת הממשלה בדרישה למציאת פתרון עבור היישוב. השרה **איילת שקד** והשר **אורי אריאל** הגיעו לחזק את התושבים לפני ישיבת הממשלה. השר **אריאל** אמר: "אני פונה לראש ממשלה מר בנימין נתניהו, תשמע את זעקתם של תינוקות של בית רבן. הילדים האלה מבקשים ממך: נתניהו, הבטחת ?תקיים! זה הדבר המתבקש כעת". השרה **שקד** אמרה: "לפי הבנתי, הישיבה תהיה לקראת סוף ספטמבר ומגרון תהיה חלק ממנה. אין שום תירוץ, כי באמת כל הבעיות נפטרו. אני לא רואה שום סיבה,שהתב"ע לא תאושר. אנחנו נעשה בכל כדי שזה יקרה. אני בטוחה שכל הבעיות האחרות נפתרו וראש הממשלה יעמוד במילתו".

משתעשעים באיתמר ביום ראשון הגיע שר החקלאות חה"כ **אורי אריאל** יחד עם ראש המועצה האזורית שומרון **יוסי דגן** וסגנו **דוידי בן ציון** לחנוכת גן שעשועים ביישוב איתמר שבשומרון על שם ישראל דיסטנג שהיה תושב היישוב והיה שותף בפיתוחו 4. ישראל, נכה בכיסא גלגלים, עלה בגפו מארצות הברית. רוב השנה התגורר בבית שמש ובחגים ובחופשים היה נוסע לאיתמר, שם חיכתה לו אשקובית ואנשי איתמר דאגו לכל צרכיו. השר **אריאל** התרגש מהמעמד ואמר: "אני שמח להיות אתכם היום כמו בכל פעם. אבל כשאני רואה את ההתפתחות ואת העשייה ואת התעוזה ואת הענווה אז אני שמח להיות עם תושבי איתמר ולאחל לכם 'יופרצת ימה וקדמה צפונה ונגבה ונברכו בך'". יו"ר היישוב **חננאל אלקיים**: "אני מזמין את כולם לבוא ליהנות מגן המשחקים וליהנות מהיישוב איתמר. יישוב פורח שיש בו קהילה חמה ואיכותית שממתינה לקבל בזרועות פתוחות משפחות נוספות שחלומן הוא חלוציות והגשמה בארץ ישראל".

אופנים על ים המלח השבוע נחנך במועצה האזורית מגילות ים המלח שביל אופניים חדש בשם "חוואר אלמוג" באורך 21 ק"מ 5. השביל הוקם במסגרת פרויקט שיקום סביבתי של ים המלח, שבסמכות המשרד להגנת הסביבה, תוך תכנון וביצוע של רשות הטבע והגנים. שביל זה הוא הראשון שנבנה כחלק ממערך שבילי אופניים בתכנית אב לאזור ים המלח, עם חיבור לשביל העובר לאורך ים המלח עד לשביל ישראל לאופניים. שביל האופניים החדש הוא מסלול מעגלי, שניתן להתחיל אותו במספר נקודות שונות: מצומת אלמוג, ממבואה של נחל אוג ומצומת הלידו. הטיפוס המצטבר ברכיבה במסלול הוא לגובה 200 מטרים, ברמת קושי בינונית, המיועדת לרוכבים מיומנים יחסית. באירוע נכחו ראש מועצת מגילות ים המלח **אריה כהן**, מנכ"ל משרד התיירות **אמיר הלוי**, מנכ"ל רשות הטבע והגנים **שאול גולדשטיין** וסמנכ"ל מועצת יש"ע **יגאל דילמוני** שאף רכבו את המסלול.

המוציא לאור: **מועצת יש"ע**
מועצת היישובים היהודיים ביהודה שומרון וחבל עזה
רמת הגולן 55, ירושלים
טלפון 02-6211999 פקס 02-6516662
www.myesha.org.il

עורך: אלנתן זכריה **פרסום מודעות:** נדב מלכה 052-5665052 nadav@myesha.org.il
הפצה: מקור ראשון - יוסי 052-8908518 **עיצוב:** מ. פלדמן, תקוה דגן
תמונות: מירי צחי, מארק ניימן/לע"מ, מטה מאבק מגרון, רועי חדי, שחר כהן, מועצה אזורית גוש עציון, מועצה אזורית מגילות ים המלח **הפקה: יש שחר הפקות** בע"מ
לתגובות: perla@myesha.org.il **אין המערכת אחראית לתוכן המודעות**